

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa työsopimuksen tekoon valtuutetun viranomaisen (AHCC) 21.3.2005 tekemän päätöksen (annettu tiedoksi 22.3.2005 ja vastaanotettu 24.3.2005), jolla hylättiin kantajan 23.11.2004 tekemä pyyntö, joka määriteltiin uudelleen reklamaatioksi, sitä päätöstä vastaan, jolla kantajan palkkaluokka ja palkan määrä sopimussuhteisen toimihenkilön asemassa määritettiin 23.8.2004 allekirjoitetun sopimuksen (contrat) ehtojen mukaisesti,
- kumoaa siltä osin kuin on tarpeen myös sen alkuperäisen päätöksen, jolla kantajan palkkaluokka ja palkan määrä väliaikaisen toimihenkilön asemassa oli määritetty 23.8.2004 allekirjoitetun sopimuksen (convention) mukaisesti,
- velvoittaa vastaajan maksamaan 25 000 euroa vahingonkorvausta sillä nimenomaisella varauksella, että summaa voidaan myöhemmin suurentaa, pienentää tai tarkentaa,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäynnin kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja, joka on entinen ylimääräinen toimihenkilö (ura-alue D, ryhmä VIII, luokka 4), jonka palkka madaltui, vaikka hänen tehtävänsä pysyivät samoina sopimussuhteiseksi toimihenkilöksi nimitämisen jälkeen, vastustaa sitä hallinnollisen viranomaisen päätöstä, jolla hänen palkkaluokkansa ja palkan määrä sopimussuhteisena toimihenkilönä määritettiin tasolle tehtäväryhmä I, palkkaluokka 1, palkkataso 1.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 3 b artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 80 artiklan 2 ja 3 kohtaa on rikottu, samoin kuin käsillä olevassa tapauksessa on ilmeinen arviointivirhe siinä mielessä, että silloin kun kantaja nimitettiin sopimussuhteiseksi toimihenkilöksi, hänet luokiteltiin tehtäväryhmään, joka ei vastaa hänen toimiansa teoreettista kuvausta eikä varsinaisesti todellisuudessa hänelle osoitettujen tehtävien laatua;
- muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 80 artiklan 3 kohtaa ei ole otettu huomioon sen menettelyn osalta, jolla on valittu ne toimet, jotka voidaan osoittaa sopimussuhteisille toimihenkilöille eikä myöskään silloin, kun on määritelty se tehtäväryhmä, mihin jokainen näistä toimista kuuluu siinä mielessä, että tämän työn on tehnyt työryhmä ("Task Force"), jonka kokoonpanoa ja toimintatapoja ei tunneta eikä voida tarkastaa, vaikka henki-

löstösääntöjen määräyksissä asetetaan velvollisuus neuvotella henkilöstösääntökomitean kanssa;

- syrjäntäkiellon periaatetta on loukattu siinä mielessä, että riidanalaisesta päätöksestä johtuen kantaja on pakotettu hoitamaan samat tehtävät, mitkä hänelle oli osoitettu aiemmin, selvästi matalammalla palkalla ja täydellisen epävarmoissa olosuhteissa, kun taas samoja tehtäviä hoitavat komission sisällä virkamiehet, jotka — hyötyen henkilöstösääntöjen määräyksistä — nauttivat huomattavaa työsuhdeturvaa ja hyvin paljon korkeampaa palkkaa.

Fachvereinigung Mineralfaserindustrie e.V. Deutsche Gruppe der EURIMA — European Insulation Manufacturers Associationin 6.7.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-254/05)

(2005/C 229/57)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Fachvereinigung Mineralfaserindustrie e.V. Deutsche Gruppe der EURIMA — European Insulation Manufacturers, Düsseldorf (Saksa), on 6.7.2005 nostanut kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Kantajan edustajana on asianajaja T. Schmidt-Kötters.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 11.2.2005 tekemän valtioneutua N 260/2004 — Saksa, uusiutuvista luonnonvaroista saatavien eristeiden käyttöönoton edistämishankkeen jatkaminen (valtioneutua N 694/2002 — Saksa) koskevan päätöksen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission 11.2.2005 valtioneutua N 260/b/2004 — Saksa koskevan päätöksen asiassa C (2005) 379. Riidanalaisessa päätöksessä komissio totesi, että uusiutuvista luonnonvaroista saatavien eristeiden käyttöönoton edistämishankkeen jatkamista (valtioneutua N 694/2002) on pidettävä EY-sopimuksen mukaisena.

Kantajan mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan EY 253 artiklan mukaista perusteluvollisuutta, koska siinä ei perustella, miksi toimenpiteellä on yksiselitteisiä etuja ympäristölle. Kantaja väittää lisäksi, että riidanalaisessa päätöksessä ei ole käsitelty väitteitä, jotka esitettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä olevassa menettelyssä, joka liittyy alkuperäiseen päätökseen.

Kantaja esittää edelleen, että riidanalainen päätös koskee mitättömää alkuperäistä päätöstä, koska sillä loukattiin olennaisia muotomääräyksiä.

Kantaja esittää lisäksi, että komission päätös, jonka mukaan toimenpide on EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan yksiselitteisen ympäristölle edullisuuden vuoksi yhteismarkkinoille soveltuva, perustuu riittämättömään tosiseikkojen tarkasteluun.

Kantaja väittää lopuksi, että riidanalainen päätös on ilman oikeuttavaa perustetta epäedullinen komission ”perinteiseksi” kuvaamille eristeille, erityisesti mineraalieristeille, mutta myös sellaisille uusiutuvista luonnonvaroista saataville eristeille, joilla ei ole laatutunnusta ”Natureplus”. Kantajan mukaan päätös näin ollen suhteellisuusperiaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen vastainen ja loukkaa siten yhteisön oikeuden peruseriaatteita.

Fernanda Ehrhardt-Avancinin 1.7.2005 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-256/05)

(2005/C 229/58)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Fernanda Ehrhardt-Avancini, kotipaikka Luxemburg, on nostanut 1.7.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Georges Vandersanden, Laure Levi ja Chiara Ronzi.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

1. kumoaa nimittävän viranomaisen päätöksen hylätä pyyntö, joka koski 207 tunnin 30 minuutin palauttamista, jotka kantajalta oli vähennetty tämän lomista ja sen jälkeen palakasta/eläkkeestä

2. myöntää viivästyskorkoa

3. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tosiseikkojen tapahtuma-aikana kantaja oli Euroopan parlamentin virkamies. Parlamentti lähetti hänelle 21.7.2004 kirjeen, jossa todettiin, että kantajan vuosilomapäivistä vähennettäisiin 207 tuntia 30 minuuttia sairaudesta johtuneen poissaolon vuoksi 28.5.—11.7.2004 välisenä aikana. Tämä parlamentin päätös tehtiin toimielimestä riippumattoman lääkärin lausunonmenettelyn puitteissa henkilöstösääntöjen 59 artiklan mukaisesti tehdyn sellaisen kantajaa koskeneen lääkärintarkastuksen päätelmien perustella, jossa väitetysti ilmeni, että tämä kykeni palaamaan tehtäviinsä. Parlamentti hylkäsi niin ikään kantajan esittämän myöhemmän pyynnön, joka koski vähennettyjen tuntien palauttamista tälle.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa henkilöstösääntöjen 59 artiklan sekä parlamentin sisäisten sääntöjen rikkomiseen, koska tutkiva lääkäri ei tehnyt hänelle lääkärintarkastusta ennen häntä koskennutta riippumattoman lääkärin lausuntoa. Kantaja vetoaa myös perusteluvollisuuden, puolustautumisoikeuksien sekä ”pater quam ipse legem fecisti” -periaatteen loukkaamiseen.

Eric Voigt 30.6.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-258/05)

(2005/C 229/59)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Eric Voigt, Orange (Ranska), on nostanut 30.6.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Bernard Autric.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että:

1. Euroopan komissio hyväksyy hänen 11.7.2002 tekemänsä hakemuksen ammattisairaudeksi tunnustamisesta,
2. Euroopan komissio maksaa hänelle korkoja 28.5.2004 lukien,